

Distriktsplan

Reinbeitedistrikt 23A

Valgenjarga
2006 - 2011

Hovedplan

11.04.2006

Forord

Ved lov av 23.2 1996 nr. 7 ble lov av 9.juni 19 78 nr. 49 om reindrift endret. Av forarbeider vises til St. meld. nr. 28 (1991 92) og Otprp. nr. 28 (1994 95).

For hvert reinbeitedistrikt ble det ved endringen innført krav om *obligatorisk distriktsplan* (lovens § 8a). Bestemmelsen har sitt utgangspunkt i at reindriftnæringen skal ha et *indre selvstyre* og gis et *økt ansvar*. Samtidig skal distriktsplanen gi reindriften et arealvern og virke konfliktforebyggende ved at kommuner, fylkeskommuner og Fylkesmenn får et **best** mulig grunnlag for 'a ivareta reindriften sine interesser i *arealplanarbeidet*,

Som det fremgår av innholdsfortegnelsen er distriktsplanen *todelt, delplan A og B*.

Delplan A eksterne interesser (hoveddelen) vil være et *offentlig dokument* og sendes ut til høring. Den skal skissere utnyttingen av beiteressursene i distriktet og bruken av distriktet for øvrig med særlig tanke på flyttemønster, eksisterende og planlagte anlegg, beitebruk, og særlig sårbare områder for reindriftnæringen.

En viktig del av planen vil være kartvedleggene. Kartvedleggene følger delplan A og vil gi en enklere oversikt over grenser, sesongbeitebruk, og inngrep enn om dette bare skulle vært beskrevet med ord. **Men det gjøres oppmerksom på at kartbladene alene ikke har rettsvirkning.** Kartene vil etterhvert bli utarbeidet i GIS format i samarbeid med Reindriftsforvaltningen i Alta.

Administrative forhold rundt distriktsplanen:

1. *Om vedtakelse* av denne plan: Distriktets årsmøte vedtar denne plan.
2. *Om godkjenning* av denne plan: Områdestyret for Vestfinnmark godkjenner denne plan.
3. *Om ikrafttredelse* av denne plan: Denne plan trer i kraft fra det tidspunkt Områdestyret for Vestfinnmark godkjenner (stadfester) denne plan.
4. *Om endring* av denne plan: Distriktets årsmøte kan ved flertallsvedtak endre denne plan. Ved vesentlig endringer i driftsopplegg må årsmøte endre denne plan. Forutsetning for at planen gyldig kan endres er allikevel at Områdestyret for Vestfinnmark godkjenner (stadfester) endringen.
5. *Om rullering* av denne plan: Denne plan rulleres årlig og evalueres innen fem år.

Formann Johan Mikkel M. Gaup

INNHold

Delplan A- eksterne interesser

Distriktsinndeling av sommerbeitelandet	4
1. Administrative forhold og organisering	7
2. Naturgrunnlaget	8
3. Rammvilkår for distriktet	9
3.1 Øvre reintall	9
3.2 Anlegg:	9
3.3 Flyttetidspunkter:	9
3.4 Kalvingsland:	9
3.5 Sommerbeiteareal/luftingsområdet:	10
3.6 Ettersommeren/tidlig høstbeite:	10
3.7 Høstperioden under parring/brunst:	10
4. Fordeling av sesongbeiter	10
4.1 Vinterbeiteområder	11
5. ANLEGG OG MOTORISERT FERDSEL	11
6. INNGREP OG FORSTYRRELSER	12
6.1 Problemer	12
6.2 Innenfor vårbeite	13
6.3 Innenfor flytteleier	13
6.4 Tyngre inngrep: (fysiske)	14
6.5 Nåsituasjonen:	15
7. Rovdyrtap	15
8. Delplan B - interne interesser (sendes ikke til høring)	16

Distriktsinndeling av sommerbeitelandet

Historisk sett har driftsmønsteret vært oppdeling til flere siidanivåer i distriktet. På grunnlag av søknad fra distriktet om deling av distriktet til 3 distrikter med egne forvaltningsapparater, fattet Reindrifststyret i sak 31/90 om midlertidige bestemmelser om forvaltning av distrikt 23. Reindrifststyret bestemmer at distrikt 23 forvaltes i to grupper med benevnelse:

- 23 Seainnus/Navggastat
- 23 Seainnus/Navggastat - Jalgon

Delingsårsaken var primært at distriktets reineiere var delt i mindre driftsgrupper fordi distriktet var stort og arbeidsoperasjonene krevende. Forvaltningsordningen bidro til effektivere saksgang. For å få reindrifsnæringen i distriktet fra en utilfredstillende situasjonen, var det i høyeste grad nødvendig med midlertidig bestemmelse om forvaltningen av distriktet.

Etter dette konkluderte Reindrifstsjefen og Reindrifstagnonomen sammen med styrene for de respektive nye gruppene om at fremtidig løsning for distrikt 23 er å foreta også en formell geografisk deling. Reineiere kom med forslag til deling av reinbeitedistriktet og etter utallige samtaler og flere møter angående saken lyktes det å få nesten fullstendig enighet om beitebruken.

I sak 31/94 vedtar Områdestyret i Vest-Finnmark med hjemmel i forskrift for Områdestyret pkt. 12 å fordele Reinbeitedistrikt 23 S/N mellom 3 navngitte reindrifstgrupper, med fastsatt høyeste reintall pr. gruppe, benevnelsen i bokstavsform, gruppe/siida grenser og beitetider.

I sak 35/94 stadfestet Reindrifststyret vedtak 31/94 for Områdestyret i Vest-Finnmark.

Følgende benevnelse for de ulike distriktene er bestemt:

- Rbd. 23A - Valgenjarga
- Rbd. 23B - Girenjarga/Garnasj
- Rbd. 23C - Jalgon

Landbruksdepartementet har godkjent og stadfeste dette vedtaket gjeldende for styringsordningen og geografisk fordeling.

Gruppe A og C har søkt om oppføringsgodkjennelse av reingjerder etter bestemt traase, jfr. Områdestyretsvedtak 31/94. Søknaden til distrikt A er behandlet av Områdestyret i sak 25/96 og stadfeste av Landbruksdepartementet. Distrikt A har sommeren 1999 oppførte hele reindrifstgjerdet fra Skillefjord til Rafsbotn.

Områdestyrevedtak 31/94 forutsetter at det bygges sperregjerder som deler beiteland fysisk.

Beitefordeling iflg. sak 31/94:

Fra Rafsbotn i utløp av Sørrelva til Goasojavris vestre ende, herfra nordover til søndre side av levddonjavri, herfra nordvestover over Levduvarri til E6 ved nordenden av Bierasbålmit 368, herfra over Cuoikaluovtcákka høyde 605 i rettligne til Båskaharji, derfra til Vuolit Doaresvuobmejavre. Derfra over vannet og etter Skillefjordelva til Skillefjorden og videre til utgangspunktet Rafsbotn.

Under saksbehandlingen skjedde det en misforståelse i valg av gjerdrase. Mening var at fordelingsgrensen mellom Gaup familien og Hætta gruppen skulle gå fra Korsfjordbotn til Levduvannet, ikke som vedtatt fra Skillefjordbotn. Historisk grunnlag og dyr,- og miljøvern er grunnelsen til dette.

REINDRIFTSTYRET – MØTE I KIRUNA 26. SEPTEMBER:

ORGANISERING AV NY FORVALTNINGSMODELL FOR REINBEITEDISTRIKT 23 – SEAINNUS / NAVGGASTAT

Forslag til vedtak:

Reindriftsstyrets vedtak i sak 31/90 oppheves.

Følgende forskrift foreslås:

Forskrift om ny forvaltningsmodell for Reinbeitedistrikt 23 - Seainnus/Navggastat, Vest Finnmark

Fastsatt av Reindriftsstyret 26.09.05 med hjemmel i Lov om reindrift av 9 juni 1978, § 2.

§ 1. Inndeling i beitesoner/siidaområder

Distrikt 23 Seainnus/Navggastat deles inn i 4 sommerbeitesoner/sommersiidaområder, gruppe A, B, C og D. Beitesonene endres ikke og har følgende avgrensning:

Gruppe A – Valgenjårga:

Fra elvemunningen i Kviby – følger Kvibyelva opp Kviby dalen til Rairujávri – fra Reirujávri oppover Sarvvesjohka til Sarvvesluoppal – fra Sarvvesluoppal oppover dalen til av Oaivvusvárrí (høyde 476) – nordover vest for nederste Sarvvesjávri – over høyda 497 til høyda 550 – videre til Gaskojávri (til neset vest for elva som kommer fra sør) – følger Goasojohka til Bealljaidjávri – rundt Bealljaidjávri på østsiden – fra østenden av Bealljaidjávri i rett strekning til Levdujávri ved Hæikabierjohka – fra Ledgunjávris vestre ende til Biggas – fra Biggas til Cuoikaluvtochhka (høyde 605) – videre vestover til høyde 553 og til vuolit Doaresvuomejávri – herfra etter dette vann og Doaresvuomejohka til Skillefjord-elva, etter denne elv til Skillefjorden.

Gruppe B - Girenjårga/Garnása:

Fra elvemunningen i Store Lerresfjord oppover Store Lerresfjord dalen – følger Store Lerresfjordelva til Nástejohka – oppover Nástejohka til Násteluoppal til Nástejávri – fra østenden av Nástejávri til nordenden av Roancejávri – østover til Vuolit Várisjávri (vestenden) – fra østenden av Vuolit Várisjávri på nordsiden av Várisjohka (høyde 428) til

nordenden av Naddjetjávri etter- fra Naddjetjávri etter Naddjetjohka til Naddjetluoppal – fra sørenden av Naddjetluoppal (elvemunning) til Suoidnecobma (høyde 318) – sørøstover over Gietkanasohka til bilveien (høyde 298) – langs bilveien til Okselv – derfra til Russolækgielas (høyde 335) – videre til Buollancobma (høyde 450) – vestover til Jasavuolejávri – derfra til nordenden av Goasojávri til 4-Máthe sitt reingjerde - følger Goasojohka til Bealljaidjávri – rundt Bealljaidjávri på østsiden – fra østenden av Bealljaidjávri i rett strekning til Levdujávri ved Heikabierjohka – fra Lendunjávris vestre ende til Biggas – fra Biggas til Cuoikaluvtochhka (høyde 605) – videre vestover til høyde 553 og vil vuolit Doaresvuomejávri – herfra etter dette vann og Doaresvuomejohka til Skillefordelva, etter denne elv til Skillefjorden.

Gruppe C – Jalgon:

Fra elvemunningen i Transfarelva – følger Transfarelva østover Transfarelvdalen, deretter Gaidusjohka til Ávzanjavri – følger Suoppatjohka til Suoppatjavri – fra østenden av Suoppatjavri sør for Suoppatoaivi – derfra til høyde 499 i Suoppatoaivi – vestover skråningen 1 km – videre til høyde Rukkuoaivi – derfra i rett linje til Marteoaiivi – videre mellom øverste og midterste Sammolluoppal – til høyde 508 (østre høyde) i Ribatvarri – nordøstover til høyde 454 i Ribatoaivi – derfra til Buollancobma (høyde 450) – vestover fra Buollancobma til Jasavuolejavri – derfra til nordenden av Goasojávri til 4-Mathe sitt reingjerde - fra Goasojávri sørøstover til høyde 550, høyde 497 – nordvest for nederste Sarvvesjavri til Oaivvosvarri (høyde 476) – derfra til Sarvvesluoppal – fra Sarvesluoppal sørøstover etter Mattusjohka til vann 432 – fra dette vannet rundt Annevarri til Annejohka ved Gumppevarri, videre etter Annejohka til Rafsbotn.

Gruppe D - Ealenjårga:

Fra Rafsbotn etter Annejohka – rundt Annevarri på østsiden – nordover til Mattusjohka (som 23 C – Jalgon) – følger Mattusjohka til Sarvvesjohka – følger Sarvvesjohka videre til

bilveien – krysser bilveien nord for Niibejavri – fortsetter på vestsiden av bilveien nordover rundt Nussirvarri – følger Kvibyelva til elvemunningen i Kviby.

§ 2. Beitetider

Beitetidene endres ikke og blir som følger for alle grupper fra 01.03 – 31.12

§ 3. Høyeste reintall

Høyeste reintall endres ikke og blir 7.500 rein pr 1 april, med følgende fordeling:

Gruppe A – Valgenjårga:	1.300 rein til sammen
Gruppe B – Girenjårga/Garnåsa:	2.800 rein til sammen
Gruppe C – Jalgon:	2.800 rein til sammen
Gruppe D – Ealenjårga:	600 rein til sammen

§ 4. Valg av styrer

Hver siida skal ha egne styrer som velges av og blant medlemmene av siidaen. Siidaens medlemmer bestemmer selv valgordningen ved et særskilt vedtak. Dersom det ikke oppnås enighet om valgordning skal valgene skje ved at kapittel II i forskrift om valg av distriktsstyrer får tilsvarende anvendelse. Siidaens medlemmer skal også velge siidaens representant til det møtet som skal velge distriktsstyret.

Distriktsstyret skal velges ved indirekte valg av en representant fra hver av de fire siidaene. Deltagerne på valgmøtet avgjør hvor mange medlemmer det skal være i styret og om det eventuelt skal oppnevnes et arbeidsutvalg.

§ 5. Fordeling av oppgaver mellom distriktsstyret og siidaområdene (beitesonene).

Distriktet, distriktsstyret og distriktsformannen skal ha den myndighet og de oppgaver de er tillagt i lov om reindrift. Dette innebærer at distriktet skal ha et overordnet ansvar for distriktsplanlegging med videre. Likevel skal utøvelsen av myndighet skje på en slik måte at den ikke krenker de særlige retter i de enkelte siidaområder (beitesoner).

Områdestyret skal

ha myndighet til å kontrollere at myndighetsutøvelsen skjer i samsvar med godkjent distriktsplan og god forvaltningsskikk.

Distriktsstyret kan kreve at sommersiidaene skal yte tilskudd til distriktet for kostnader til forvaltning, dekning av utgifter til felles anlegg med videre. Nærmere regler om slik kostnadsfordeling skjer ved særskilte regler som fastsettes av distriktets årsmøte.

Siidastyrene skal styre egen beitebruk, fordele arbeidsoppgaver (herunder administrative oppgaver), gi uttalelser i arealsaker, bestyre egne gjerder og anlegg, ansvar for siidaens reintall, uttalelser i forbindelse med gjeterhytter, forvalte egen økonomi og bestemme om styring og etablering av eventuelle fond, budsjett, regnskap og revisjon. Siidaene utarbeider egen distriktsplan som settes sammen til en på distriktets årsmøte.¹

Erstatninger for arealinngrep innen eget område skal tilfalle siidaen. Inntekter som distriktet måtte ha, herunder ved tilskudd av ulike slag, skal forholdsmessig tilfalle den enkelte siida såfremt siidaen er en del av beregningsgrunnlaget for denne inntekten.

Distriktet skal ha myndighet til å kontrollere at siidaen følger de bestemmelser som etableres for siidaen, og distriktet skal kunne pålegge siidaen nødvendige tiltak dersom bestemmelsene brytes eller dersom enkeltutøveres rettigheter blir krenket.

1 jfr § 8a i Lov om reindrift av 9. juni 1978

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 26.09.05.

Vedtak:

Innstillingen ble enstemmig vedtatt.

Distrikt 23 A Seinnus / Navgastat - Valgenjarga Østre sone - Vest-Finnmark reinbeiteområde

1. Administrative forhold og organisering

Distriktets ytre grenser for sommerbeitearealer omfatter Alta og Kvalsund. Vår og høstbeiter er både innenfor Alta og Kautokeino kommune. Vinterbeitearealer er innenfor Kautokeino kommune

Yttergrensen for sommerbeitelandet iht. Reindrifststyrets vedtak i Sak 68/2005:

Fra elvemunningen i Kviby – følger Kvibyelva opp Kviby dalen til Rairujávri – fra Reirujávri oppover Sarvvesjohka til Sarvvesluoppal – fra Sarvvesluoppal oppover Sarvesjohka til nederste Sarvvesvann. Over nederste Sarvvesvann til Cahppesjohkamunning. Derfra øst for midterste Sarvvesvann til Goasojávri (til neset vest for elva som kommer fra sør) – følger Goasojohka til Bealljaidjávri – rundt Bealljaidjávri på østsiden – fra østenden av Bealljaid-jávri i rett strekning til Levdujávri ved Hæikabierjohka – fra Ledgunjávris vestre ende til Biggas – fra Biggas til Cuoikaluovtcohkka (høyde 605) – videre vestover til høyde 553 og til vuolit Doaresvuomejávri – herfra etter dette vann og Doaresvuomejohka til Skillefjord-elva, etter denne elv til Skillefjorden.

Kartvedlegget viser foruten distriktsgrenser også fylkesgrenser, kommunegrenser og grenser til nasjonalparken. Kartet viser også intern deling av distriktet i sommer og vår/høst beiter.

Distriktet er underlagt områdestyret i Vest-Finnmark

Det formelle valgte distriktstyret:

Formann: Johan Mikkel M. Gaup

Boks 50
9525 Maze
tlf: 99798605

Andre styremedlemmer er: Elle Kare M Gaup
Mahte Niillas N. Gaup

Reindrifststyret har foretatt inndeling av Rbd. 23 Seinnus-Navgastat i 4 nye distrikter med egen distriktsadministrasjoner, jfr. reindrifstloven § 2 annet ledd, første punktum.

For hele distriktet er høyest reintall fastsatt av reindrifststyret til 1300 rein pr. 01.04. I tillegg til dette kommer normal årlig kalvetilvekst.

2. Naturgrunnlaget

Tot. sommerbeiteareal: (data innhentes fra Norut)

Ulike typer impedimenter/vann o.l.

Produksjonsareal i km²

Fastsatt reintall: 1300

Reintetthet pr. km²:

Antall beitedager:

Tildelte fellesbeitedager

Sommerbeiteareal og impediment/slitte beiter/vann/skygge beregnes av Norut i Vegetasjons- og beitekartlegging i Finnmark og Troms. Impediment osv. klassifiseres i en samlegruppe for sparsomt vegetert areal.. Grunnlagsmaterialet er imidlertid fra 1988 og har derfor noe redusert informasjonsverdi og gyldighet i dag. Det foreligge i dag oppdaterte satelittmålinger og forskningsdata på beitearealer i Finnmark og Troms.

Distriktet er internt organisert i 3 driftsgrupper om våren under kalvingsperioden. Siida 1 kalver på sommerbeitelandet, siida 2 og 3 kalver innenfor distrikt 30 vår- og høstbeite.

For distriktet har oppført det sperregjerde rundt sommerbeite. Reindriftens utviklingsfond innvilget tilskudd og lån til oppføring av sperregjerdet. I dag er det kun distrikt A som har vedlikeholdsansvaret. Distrikt B, C og D nyter også fordeler av sperregjerdet fordi den grenser opp til deres beiteområder. Derfor må disse distriktene også i fremtiden belage seg på vedlikeholdsansvar av gjerdet. Det som gjenstår er oppføring av nytt sperregjerde rundt det tradisjonelle kalvingslandet - og hovedhøstbeitet i distrikt 30 Kautokeino vår- og høstbeiter.

I lengre periode inntil sperregjerde ble oppført rundt sommerbeitet i Valgenjarga, var driftsgruppene tvunget til å oppholde hele sommerperioden innenfor distrikt 30 Kautokeino vår- og høstbeiter. Dette var til stor belastning for reineiere og konsekvensene var økonomisk tap, redusert tilvekst og produksjon. Distriktet planlegger å søke erstatning av staten for tap rein, tilskudd, erstatninger og merarbeid.

Det er på det rene at impediment (unnavikelsessoner for rein) utgjør en stor del av total areal i distriktet. Influenssoner er ikke fratrekt. Europavei tvers gjennom sommerbeitearealet utgjør en betydelig influenssone i distriktet rundt Leirbotnvannet, fra Kviby til Skillefjord skaper også betydelige influenssoner.

Vinterbeiteområdet er innenfor østre sone med fellesbetegnelse Kautokeino østre sone

Valgenjarga (Attamarras – Vuoskuduottar - Alduvarri -Cudevuopmi)

Flyttevei vår/høst Kun gjennom Østre flyttesystem

3. Rammevilkår for distriktet

2 driftsenheter: Inger Anne Sara Gaup
Nils Mathisen Gaup

I tillegg ble det i områdestyrevedtak 31/94 forutsatt at Johan Mikkel M. Gaup får ny driftsenhet. Distriktet har vedtatt at han får innvilget eget driftsenhet.

3.1 Øvre reintall

Fastsatt høyest reintall er på 1300 rein pr. 01.04. Reindrifftsforvaltningen skal i samråd med distriktet vurdere beitekapasiteten på nytt. Det tas sikte på å øke tallet for å oppnå en mer rettferdig fordeling og kapasitet iht. økologiske rammebetingelser.

Reintallet er redusert betydelig. Distriktet inngikk reduksjonsavtale med staten i 2004. Distriktet har nå reintallet iht. fastsatt øvre reintall.

3.2 Anlegg:

Distriktet har sperregjerde rundt hele sommerbeitelandet. Det er også oppført merkegjerde.

Utøvelsen av reindrift i området tilsier at det vil være nødvendig med merkegjerder, slakte- og skilleanlegg og evt. mellomgjerder. Distriktet tar sikte på å søke oppføringstillatelse til de overnevnte arbeidsgjerdene.

3.3 Flyttetidspunkter:

§ 2. Beitetider

Beitetidene er av Reindrifftsstyret fastsatt til 01.03 – 31.12

Det tildelte området er ikke forutsatt brukt av andre distrikter som gjennomflyttingsområde. I dag bruker distrikt 19 – Sørøya, Valgenjarga som landingsplass om våren og høsten med pramma.

Distrikt A må flytte gjennom området til distrikt C, både om våren og høsten. Flyttetidspunktet vil bli først inn og sist ut, av gruppe A og C. Det må opprettes beiteavtale med distrikt C vedr. gjennomflyttingen.

En av siidaene i Distriktet foretar innflytting til kalvingslandet i begynnelse av mai. Resten kommer etter kalvingsperioden. Utflyttingstidspunktet om høsten er like før brunsten, dvs. I begynnelsen av september. Innflytting til vinterbeitet skjer i slutten av oktober.

3.4 Kalvingsland:

Gruppe A vil ikke kunne kalve med hele flokken innenfor det tildelte arealet pga. topografien og klimaet som utgjør en begrenset faktor om våren. Snøforholdene medfører at sperregjerdet ikke fungerer etter sin hensikt.. Den nordlige delen av beitelandet til gruppe A, dvs. grenseområdet

mellom Skillefjorden og E6 er snødekt langt ut mot våren. Annet løsning er å at gruppe A foretar kalving innenfor gruppe C `s område.

Andre forhold som begrenser kalving på sommerområdet er altomfattende inngrep fra hytter, bilveier osv. Europavei 6, riksveiene og bl.a. hyttefeltet ved Leirbotnvannet er begrensende på ressursgrunnlaget. Disse skaper influenssoner som i praksis betyr evig tapt beiteland.

I dag foretar største delen av distriktet kalving på østsiden av Masi, i området Avjovarri, Ladnatoaivvi, Savostanoaivvi, Davgeoaivi, Virdnecåkka og Spierkujavri. Dette driftsmønsteret er hevdvunnen rettighet og området er tradisjonell beiteområde for driftsgruppen. Dette er den eneste forsvarlige løsningen som ivaretar bærekraftige driftsbetingelser.

3.5 Sommerbeiteareal/luftingsområdet:

I slutten av juni, med den første sommervarmen vil reinflokken trekke opp mot høyere strøk som Valgenjarga og i grenseområdet mot gruppe B. Reinmerking om sommeren vil måtte utføres på høyere liggende strøk.

3.6 Eppersommeren/tidlig høstbeite:

Anneorda og Bæljatområdet vil kunne fungere som tidlig høstbeite med oppsamlingsplass i Bæljatområdet. Slakte- og arbeidsanlegg vil kunne plasseres mellom disse to områdene eller i grenseområdet mellom gruppe A og B på sørsiden av E6. Utflytting kan skje gjennom beitelandet til gruppe C, siden denne gruppen bruker å samle reinflokkene sørover mot Jotkaområdet.

3.7 Høstperioden under parring/brunst:

Hovedparringsområdet er Fiellas og Latnatoaivi.

Beskrivelse:

Utgangspunktet er Njukcajohkanjalbmi til Njukcajavri. Videre derfra rundt Årvasvarri til Ravdolæksi og videre nordover i rettlinje til Bavtasoaivi. Derfra i rettlinje til sørligste Harrejavri som er vest for Baktejavri. Videre i rett linje til sørende av Spierkujavri og til Suorrejavri og derfra nordover til johanjavri/Jotkajavri . Derfra vestover ved utløpet av Jotkajaohka til Kautokein/Altavassdrag. Hovedårsaken til utvidelse mot nord er muligheten til å levere slakterein i forbindelse med bilveien kraftverket.

Ytre grenser for sommerbeite- og vår/høstbeiter: se kartvedlegg

Ytre grenser for vinterbeiteområde: se kartvedlegg.

4. Fordeling av sesongbeiter

Nb! Dette er beskrivelse av dagens driftsmønster i distriktet.

Definisjon av flyttelei:

Flyttelei er forbindelsesledd mellom viktige sesong- og beiteområder. Innenfor flyttelei inngår også trekkleier osv.

Definisjon av trekkleier:

Trekklei er et ikke avgrenset område hvor rein skal uhindret og naturlig trekke mellom viktige sesong- og beiteområder. Trekklei er svært sårbar for ytre påvirkninger. Trekkleier har på lik linje med flytteleier et særlig vern i Reindriftsloven og må reguleres gjennom plan og bygningsloven som spesialområder for reindrift.

NB: Oppsamlingsområder er særverdiområder på lik linje med trekk- og flytteleier

Distriktet krever at trekk- og flytteleiene, samt oppsamlingsområdet blir regulert som spesialområde iht. Plan- og bygningsloven. Av et eller annet merkelig grunn motarbeider Reindriftsforvaltningen at slik regulering skal finne sted selv om enkelte kommuner er meget positivt innstilt til dette.

4.1 Vinterbeiteområder

Siida valgenjarga:

Lahpoluobbal-Nahpoljohkka raigge bajas- Vuoskomuvri- Borgajoh' gierragii- Johkka vulos- Skiehccojavri- Johttinvarrai-Biedjogielas-Luonzi-Vuottasjavrai-luoddaraigge sutnjui- Lahpojavrari- Lahpoluobbal.

Yttergrensene er også skissert på kart (ettersendes)

5. ANLEGG OG MOTORISERT FERDSEL

- Oversikt over anlegg og gjerder av permanent art. Også midlertidige anlegg (skissert på kart).
- Oversikt over nødvendige fremkomst- og transportmidler (skissert på kart)
- Faste løyper og traseer som distriktet bruker i forbindelse med transport og ferdsel med terrenggående barmarkskjøretøyer (skissert på kart)

Kartene ettersendes

Sommeren 1999 ble det oppført nytt reingjerde iht. områdestyrevedtaket om deling av distriktet. Distriktet finansierte selv reingjerdet fra Skillefjorden til Rafsbotn med tilskudd, lån og egeninnsats.

Distriktet har arbeidsanlegg på høst- og vårbeitedistriktet, nærmere bestemt i Latnatoaivi. Det oppføres nytt arbeidsgjerde på sommerbeitedistriktet.

Distriktet har gjeterhytter på sommerbeitet og vår-/ høstbeitet. Det oppføres gjeterhytter på distriktet tradisjonelle vinterbeiter.

Distriktet benytter også statsgjerdet på Sutnju til skilling og uttak av slaktedyr.

Antall scootere: 10
Antall firehjulinger: 5
Antall båter: 2

Barmarkskjøring:

Barmarkskjøretøyer blir brukt til transport av driftsutstyr og nødvendig reindriftsutøvelse.

Kjøretraser som benyttes er i hovedsak langs sperregjerder og etter løyper. Under reinsamlinger og flyttinger fravikes planen. De viktigste kjøretraseene er markert på kart. Henvises til kartvedlegg. Disse kart ettersendes da Reindriftsforvaltningen ikke kunne skaffe areal kart innen rimelig tid.

6. INNGREP OG FORSTYRRELSER

Definisjon av inngrep:

Enhver unødig forstyrrelse som er med på å nedsette beitetiden og øke energiforbruket hos reinen (Prestbakmo, 1991). Inngrep er altså mer enn arealinngrep, dvs. de fysiske inngrep/innretninger.

Undersøkelsen påviser at rein som stadig blir uroet og skremt under beting, får ikke tilstrekkelig med tid for å ta opp næring som opplag for vinteren. Dette fører i neste omgang til lavere slaktevekt og større tap på vinteren (Erling Luftingsmo og hans Prestbakmo, beitegransking 1956)

Forstyrrelser i kalvingstida:

Statkonsulent i reindriften Loyd Vilmo uttaler: *Det er neppe noen årstid at reinsimlene er så vare mot forstyrrelser som i tiden omkring kalving og en måned etter kalving.*

Den mest følsomme perioden under kalving er de første 2-3 ukene. Det er under dette tidsrom som "praglingen" skjer. Simlene og kalvene skal lære å kjenne hverandre og være sammen under rolige/fredelige omstendigheter. Hvis simla etter de første dagene etter fødselen blir skremt eller på ett eller annet måte blir å forlate kalven for kortere eller lenger periode, skjer det ofte at simla overgir kalven. Spesielt er de unge simlene som er meget sky for forstyrrelser under kalving. En uskyldig uforstyrrelse kan forårsake store tap. Reindriften kan og vil måtte kreve erstatning for all ulovlig og uaktsomt adferd fra ytre omgivelser.

Om våren vil reinen generelt være i dårlig kondisjon etter flere mnd med mangelfull beiter, spesielt når det gjelder protein. Dette er mest alvorlig for simlene som i tillegg til energi og stoffer må bryte ned kroppsprotein for å skaffe næring til fosteret, og etter fødsel til melk. Det er også derfor at simlene behøver ro for at de selv ikke behøver å bruke energi til bevegelser.

6.1 Problemer

Innenfor sommerbeitedistriktet:

Totalt for distriktet antas det at sommerbeite har vært hardt belastet. Grunnen til dette er at bolig- og hyttebygging har forårsaket store beitetap og reduksjon av nytteareal for distriktet. Da i første omgang direkte tap av beiteland som går til arealinngrep/bygging og indirekte tap i form av forstyrrelser pga.. utmarksferdselen og bruk av nærområdene til rekreasjon/friluft av byens befolkning.

Det har skjedd en eksplosivt økning av generell ferdsel i området, særlig innenfor kalvingslandet. Dette er en alvorlig inngrep som distriktet ikke aksepterer..

Videre er det anlagt bilveier opp til fjellene som er en alvorlig inngrep og tap av verdifull beiteland. Det er oppført flere fritidshytter som også er inngjerdet. Flere av hyttene har ikke tomt. Hyttene genererer igjen menneskelig ferdsel, støy og løshunder. Internasjonale regler som bl.a. EU/EØS regler har gjort det mulig å innføre hunder inn til landet. Disse hundeeiere tar ofte ikke hensyn til lokale forhold og er svært dårlig informert om båndtvang. Jegere og andre naturinteresserte er svært forstyrrende og til stor ulempe særlig når hunder anvendes til jakt. Biltrafikken gjennom sommerbeitearealet skader og lemlester flere rein hvert år. Forsøpling, gamle gjerder og trålgarn osv. er også en ulempe som snarest må fjernes.

Det forekommer også en del reintyveri i de avsides liggende områdene (spesielt om høsten).

6.2 Innenfor vårbeitet

Scotertrafikk, hundekjøring og ukontrollert ferdsel er til stor skade under kalvingsperioden. Disse forstyrrer alminnelig ro som simlene behøver både før og etter kalving.

Scoterhytter som blir igjen på fjellet etter sesongen må betraktes som permanente hytter. Disse er spredd utover beitearealer og skaper "hyttebyer". Bruk og plassering av scoterhytter må reguleres i samråd med reindriften. Distriktet sender særskilt klage til Fylkesmannen vedr. det overnevnte problematikk.

Hytter i kalvingsområdet, særlig disse som er oppført ukontrollert utenfor hyttefeltene utgjør alvorlig trussel for reindriften.

6.3 Innenfor flytteleier

Geografisk deling med inngjerding av et større flyttekorridor mellom distrikt 23 S/N og Kautokeino/Karasjok reinbeitegrense vil skape driftsulemper for distrikt 23. Denne korridoren vil kun være fordel for Karasjok distrikter og Fieltar da disse også vil benytte dette som høstbeite.

Korridoren vil ødelegge og stenge den tradisjonelle flyttemønsteret, redusere beiteområdet og forverre beitegrunlaget i de nødvendige oppholdsområder/rasteplass for reinflokker.

På lenger sikt vil distriktet ikke kunne livnære dyre under flytting gjennom korridoren. Vi er også redd for at det kan oppstå sykdommer i en slik korridor, spesielt "sluppa". Til slutt vil hele korridoren være gjørmebadet.

Distriktet motsetter seg oppføring av en større flyttekorridor mellom distrikt 23 og Karasjok reinbeiteområde. Årsaken er at det kan oppstå sammenblandinger, beiteslitasjer og sykdom (sluppa). Ved flytting må distrikt 22 Fiettar ha sine flokker under kontroll og utenfor flytteleia til distrikt 23. Distriktet forholder seg til områdestyrevedtak og intensjoner med hele inndelingen av distriktet.

Alternativ:

Ytterdistrikter foretar flytting med biltransport. Forutsetning er forsvarlige transportmidler og permanent tilskuddsordning.

6.4 Tyngre inngrep: (fysiske)

I planleggingsfasen:

Alta kommune, plan og utviklingssektoren har fremmet forslag til rullering av Kommunens Arealdel. Forslaget går ut på etablering av nye hyttefelt og utvidelse av nåværende hyttefelt innenfor distriktet.

Forslaget innebærer vesentlig reduksjon av reinbeiteområdet både direkte og indirekte. Inngrepene planlegges i særområder som kalvingsland og oppsamlingsområder. Forslaget er grovt overtramp av reindriftens interesser og rettigheter.

De nåværende hytteområder har allerede beslaglagt så store områder at tålegrensen er overskredet. Distriktet har ikke hatt styringsverktøy for å beskytte sine beitearealer mot inngrep. Storsamfunnets utvikling har overkjørt reindriften og overtatt beiteområder bit for bit. Hyttefelt medfører fysisk inngrep og allmenn ferdsel i utmark. Dette skaper influenssoner som er tapt beiteland for distriktet. Inngrep medfører økende press på de øvrige områder i distriktet.

Reindriftsforvaltningen har gjennomført inndeling av distriktet til å omfatte 3 distrikter egne sesongbeiter og flytteleier. Med dette ble også øvre reintall fastsatt for distriktene, Distriktsinndelingen innebærer regulerings av driftsbetinget rammebetingelser for den enkelt reineier. Større fremtidige inngrep omfattes ikke av prosessen, heller ikke dagens inngrep er hensyntatt. Det er helt uakseptabelt at Reindriftsforvaltningen og kommuner ikke har mer kommunikasjon og samhandling med hverandre. Det er reindriftsutøvere som er de store tapere av den grunn. Staten og regjeringen har slått fast at BÆREKRAFTIG reindrift skal være hovedmålsettingen i reindriftspolitikken. Dette betyr at alle overordnede forvaltnings- og styringsenheter er bl.a. pålagt å ikke planlegge stikk i strid med denne målformuleringen. Andre momenter som må være avgjørende for slike planer:

A.

Distrikt 23 er sentralt gjennomflyttingsområde for ytre distrikter. Gjennomflyttingen innebærer at store områder beslaglegges både om våren og høsten. For å unngå sammenblandinger og unødig stress av dyr, må rein ha egnede områder når gjennomflyttingen foregår.

B

Reindriftsavtalen krever årlig fastsatt produksjon for å oppfylle vilkår til distrikts- og produksjonstilskudd. En forverring av beitegrunnlaget innebærer tapt produksjon som igjen medfører til tap av tilskudd.

D

Vinterforholdene må bli mer forutsigbare. Harde vinterforhold krever at rein er i god kondisjon og har større fettreserver. Svake dyr resulterer i tapt produksjon og redusert kalvetilvekst.

E

Reduksjon av kalvingsland, sommerbeiter og parringområder pga. inngrep gir store ringvirkninger gjennom hele året. Svake dyr om innbærer økt ressursforbruk og lavere produktivitet.

F

ILO-konvensjonen og andre folkerettslige konvensjoner skal beskytte og verne reindriftssamenes interesser og levegrunnlaget. Distriktet vil måtte påberope seg dette hvis planene til Alta kommune realiseres.

6.5 Nåsituasjonen:

De fysiske/tekniske inngrep som direkte berører reindriften på en uheldig måte er:

- Bilveier gjennom distrikt
- Hytter og boliger
- Ferdsl i utmark, særlig i kalvingsperioden
- Ulovlig motorisert ferdsl

De inngrep som har størst innvirkning på reindriften er veiene, overføringslinjer og hytter som er plassert på svært ugunstige plasser. Hytter skaper større influensområder som er med på å begrense beitekapasiteten.

Menneskelig aktivitet og ferdsl under kalvingsperioden på kalvingslandet må forbys. Kommunen og andre kompetente myndigheter må sikre dette gjennom lovanvendelse. Uheldige forstyrrelser har stor innvirkning på produksjonen og produktiviteten.

Distriktet krever at forslag til rullering stanses øyeblikkelig. Det må utarbeides konsekvensutredning for å kartlegge tap av beitegrunnlaget og fremtidig produksjon forårsaket av allerede etablerte hyttefelt. Distriktet krever at halvparten av hyttene innenfor reinbeitedistriktet fjernes. Hvordan Alta kommune vil løse dette problemet er opp til dem selv. Hvis dette ikke realiseres vil distriktet krever erstatning på opptill 1 million kroner for hver hytte som er oppført på levegrunnlaget til reindriften.

7. Rovdyrtap

Gaupe og jerv er observert innenfor alle årstidsbeiter. Distriktet foretar ekstraordinært vokting og utfører tiltak for å begrense tapet. Dette rapporteres til Fylkesmannen. Til tross for tap av dyr til rovdyr, så er det likevel minimalt som erstattes.

Fylkesmannen har oversikt over rovdyrtap for distriktet.